

VH 66-8
41

SKRIFTER

AF

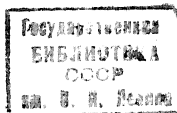
VIKTOR RYDBERG

III

DE VANDRANDE DJÄKNARNE. — SINGOALLA.

STOCKHOLM
ALBERT BONNIERS FÖRLAG

U 4662-66

GÖTEBORG.

GÖTEBORGS HANDELSTIDNINGS AKTIEBOLAGS TRYCKERI
1896.

Ä

DE VANDRANDE DJÄKNARNE

BONDHISTORIA

AF

"AGRICOLA"
(VIKTOR RYDBERG)

STOCKHOLM
ALBERT BONNIERS FÖRLAG

1.

Djäkneupptåg.

» **B**om, afton, sänk dig neder!
 Du ger oss mödans lön.
 Hvad lugn du oss bereder!
 Natur, hvad du är skön!
 Se, aftonrodna'n hvilar
 I dalens svala famn,
 Från fästet solen ilar
 Bort till en annan hamn.
 Tyst, tyst är allt som andas,
 Blott näktergalens ljud
 Med kvällens vindar blandas
 Han kallar på sin brud...»

Refrängen tages om igen:

»Tyst, tyst är allt som andas — — —»

— Jo, vackert, tyst, inföll Adolf, den af de båda djäknarne, som sjöng första stämman — hör du då icke, huru inspektorn... eller hvad karlen är för något... gormar och svär därnere med sitt arbetsfolk? Är det näktergalens ljud, det?

— Nog hör jag det, Adolf, svarade den andre djäknaren, — men då man befinner sig i sångens högre regioner, lyssnar man icke till människornas tomma äflan nere i gruset . . . Nå, vill du icke sjunga mera?

— Nej, Göran, jag vill dricka.

— Jaså, är du törstig, du lille skälm! Nå, jag säger ingenting därom; dagen har varit varm, och man måste skölja ned landsvägsdammet. Låt se . . . hvad är i flaskan, som din pappa godhetsfullt gaf oss till reskamrat? Ännu något, ser jag. Skål, Adolf!

— Gutår, länge Göran! . . . *Jag* blir icke otörstig, därför att du dricker ur alltsammans.

— Lugna dig, gosse! Jag lämnar kvar så mycket, som jag, med användande af approximationsteorien, kan beräkna, att din lilla corpus tål. *Parvum parva decent* . . . smått höfves en liten . . . säger vår oförgätlige vän Håkan Sjögren.

— Glöm icke, Göran, att du har dåligt betyg i algebran! Så, stopp nu!

De båda samtalande voro tvenne ynglingar från gymnasiet i Växiö — djäknar, som allmogen ännu kallar dem. De voro ute på botanisk exkursion, efter hvad deras portörer och botanikspadar visade; åtminstone begagnade de botaniken såsom förevändning för att under sommarferierna ströfva omkring på landsbygden och söka äfventyr. Dylika ströftåg hafva sedan gamla tider legat i Växiögossarnes smak, och bland bönderna i nejden gå många historier om kringvandrande djäknars äfventyr och putslustiga upptåg.

De bäge vännerna hade slagit sig ned i gräset på en kulle under en lummig ek. De hade därifrån utsikt